

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
179/28.04.2012

Biroul permanent al Senatului
Bp 38 19.04.2012

NR. 626 /DPSG
DATA 05.04.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de domnul deputat Petru Călian - PDL (Bp. 38/2012).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dificultățile întâmpinate în practică din cauza termenului prea scurt de prescripție a executării sancțiunii amenzii contravenționale și interpretărilor diferite date acestui termen.*

În *Expunerea de motive* se precizează că, „luând în considerare faptul că organul de executare este un terț față de litigiul având ca obiect plângerea contravențională, și de cele mai multe ori nu are posibilitatea

de a lua cunoștință despre incidența suspendării executării silite, acesta este pus în situația unor litigii care au ca obiect contestații la executare și achitarea cheltuielilor de judecată pentru executare silită în absența unui titlu de executare fără a fi efectiv în cuplă procesuală”.

II. Observații

1. Referitor la modificarea **art. 14 alin. (1)**, apreciem necesară reformularea textului, astfel încât executarea sancțiunilor contravenționale să se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de 3 luni de la data aplicării sancțiunii, în situația în care domiciliul sau sediul acestuia este în România, respectiv în termen de 6 luni de la data aplicării sancțiunii, în cazul în care domiciliul sau sediul acestuia este în străinătate.

Apreciem că termenele de 3 luni, respectiv de 6 luni de la data aplicării sancțiunii asigură premisele optime pentru realizarea scopului aplicării sancțiunilor contravenționale, ținând cont, totodată, și de dificultățile practice întâmpinate cu ocazia comunicării actelor la care face referire textul normativ în discuție.

2. Apreciem necesară reformularea și a **art. 25 alin. (2)**, astfel încât comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției să se realizeze în termen de 3 luni de la data aplicării sancțiunii, în situația în care domiciliul sau sediul contravenientului este în România, respectiv în termen de 6 luni de la data aplicării sancțiunii, în cazul în care domiciliul sau sediul acestuia este în străinătate, dacă sunt înregistrate următoarele situații:

- contravenientul nu este prezent la încheierea procesului-verbal de constatare a contravenției sau deși prezent nu poate să-l primească din motive ce nu depind de voința sa;

- contravenientul, deși prezent la încheierea procesului-verbal, refuză să semneze de primirea acestuia și nu există posibilitatea confirmării acestui fapt de cel puțin un martor ocular.

3. Nu suntem de acord cu soluția propusă de inițiator pentru **art. 27**, potrivit căreia *comunicarea procesului-verbal ar trebui să se efectueze prin poștă, cu confirmare de primire, semnată de către contravenient sau de către o rudă sau afin până la gradul 4 inclusiv sau prin afișare la*

domiciliul, la sediul sau la punctul de lucru al contravenientului, cu mențiunea calității primitorului și a datelor de identificare ale acestuia și nu prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului, așa cum prevede legislația în vigoare.

În practică, există posibilitatea înregistrării unor situații în care „ruda sau afinul până la gradul 4 inclusiv” să nu informeze contravenientul în legătură cu primirea procesului-verbal de constatare a contravenției, context în care îndeplinirea procedurii de comunicare ar putea fi contestată de către contravenient la instanța de judecată.

*De asemenea, precizăm că în materia comunicării procesului-verbal și a înștiințării de plată sunt aplicabile, în completare, în virtutea art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, reglementările de drept comun privind citarea, comunicarea altor acte de procedură, consacrate de *Codul de procedură civilă*.*

4. Referitor la modificarea art. 31 alin. (1), suntem de acord cu menționarea expresă a faptului că împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția.

Suntem de acord cu această propunere, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 953/2006, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 53/2007, prin care se constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale.

Astfel, Curtea constată că *„în cauza de față se pune problema încălcării accesului liber la justiție din perspectiva faptului că organul din care face parte agentul constatat ar putea să nu înainteze instanței de judecată plângerea depusă împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției”.*

„Curtea reține că primordial în analiza acestei probleme de constituționalitate este faptul că, prin decizia pe care o va pronunța, să se asigure accesul liber la justiție al oricărei persoane. Astfel, existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept al persoanei, încalcă în mod flagrant prevederile art. 21 alin. (1)-(3) din Constituție. În cazul de față, obligația depunerii plângerii la organul din care face parte agentul constatat, ca și condiție de acces la justiție, nu poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil nici prin faptul că, primind plângerea, organele administrative ar avea cunoștință de ea și nu ar porni

la executarea amenzii aplicate. Mai mult decât atât, textul de lege criticat poate da naștere la abuzuri săvârșite de către agenții organelor administrative, ceea ce, în final, chiar dacă ar duce la tragerea la răspundere penală sau disciplinară a acestora, ar îngreuna sau chiar nega dreptul contestatorului la accesul liber la justiție.

În sensul principiului constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție, se înscrie și posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Sub acest aspect, precizarea din alin. (2) al art. 21, potrivit căreia nicio lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept, este firească. Din acest punct de vedere, textul criticat prevăzând că "plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens" contravine textelor constituționale enunțate anterior, îngădește accesul direct la justiție atâta timp cât nu prevede ca alternativă și posibilitatea ca plângerea să poată fi depusă și la instanța de judecată".

5. Se propune completarea **art. 31** cu două noi alineate, **alin. (3)** și **(4)**, în sensul instituirii:

- *obligației legale pentru contravenient de a depune la organul constatator o copie a plângerii contravenționale în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia la instanța de judecată;*

- *obligației legale a organului constatator de a solicita organului de executare restituirea procesului verbal în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii de către contravenient a copiei plângerii înregistrate la instanța de judecată.*

Precizăm că potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”.

Față de acestea, apreciem că, în legătură cu propunerea de la art. 31 alin. (3) nu se justifică instituirea unei reguli suplimentare față de dreptul comun în materie, respectiv dreptul procesual civil.

Astfel, potrivit art. 114¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, după ce se constată că sunt îndeplinite condițiile de chemare în judecată, instanța dispune să se comunice pârâtului (în cazul de față organul constatator) copii de pe cerere și de pe înscrisuri.

De aceea, considerăm că s-ar introduce încă o obligație, împovărătoare, pentru contravenient de a depune la organul constatatator o copie de pe plângere, copie care oricum se primește de la instanța de judecată, potrivit dreptului comun.

Referitor la completarea art. 31 cu alin. (4), apreciem că există deja, reglementări acoperitoare ale situației prezentate.

Astfel, art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede următoarele:

„(1) Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constatatator, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanța judecătorească, în celelalte cazuri.

(2) În vederea executării amenzii, organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, neatacat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat plângerea, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, astfel:

a) pentru sumele care se fac venit integral la bugetele locale, organelor de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială domiciliază contravenientul persoană fizică sau, după caz, își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică;

b) pentru sumele care se fac venit integral la bugetul de stat, organelor de specialitate ale unităților subordonate Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, în a căror rază teritorială își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică.

(3) Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Mihai – Razvan UNGUREANU

Domnului senator Vasile BLAGA

Președintele Senatului